

1939–1943

*Nem várlak már, elindulok magam:
az ágaskodó jegenyék
a gajcsánai úton
búcsút intenek a csúszós időknek,
mint a tékozló fiú egykoron,
kit éhség üldözött a senkiföldre,
az elnyomásból az ínségbe.
Felnégyelt nyelven búcsúzik a szégyen
ezerkilencszázharminckilencben.
Nem várlak már a sirató tornácon,
szemmel vert hazám,
negyvenháromban, hamvazószerdán,
a háború vasderekán: bevonulok.
Németidőben, át a Bácskán,
ködkendőben, hogy meg ne lásd
farkastejen nevelt orcám.*

Márton-napi látogatás

*Betért hozzám
az ősz hidege,
óráról órára sötétebb, és
zúzmarás a lehelete.
Lágy éjszakám
hosszú árnyékot vet,
mintha arcod festené,
s én nem ismerlek meg.*

*Micsoda kutya egy évszak!
Megszállnak csontos kis árnyak,
s mint biztos sötétet a vak,
mindenhonnan jönni látlak.*